

[Sonja Mikkelsen]

kun, hvis han kan købe det antal, som han har brug for, ikke hvis han skal stå med en rabatkupon. Hvis han skal stå med en rabatkupon for at få den lave pris på varen, er han blevet begrænset i at købe det antal, som han gerne vil købe. Og dér er det, at rabatkuponerne i de senere år er blevet brugt til at omgå forbudet imod mængdebegrænsning, som jeg i øvrigt forstår at vi er enige om.

Nu håber jeg, at man har forstået det; ellers tager jeg gerne en tredje kort bemærkning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Men så skal taletiden overholdes.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg må desværre bedrøve fru Sonja Mikkelsen. Jeg kan desværre ikke forstå det; jeg ville ellers gerne. Jeg kan ikke se, at jeg har fået noget svar på, hvorfor man ikke skal have lov til at undersøge, om ens budskab virker, og jeg kan ikke forstå, hvorfor der ikke på en rabatkupon kan stå, hvad varen koster.

Jeg er også uenig i mængdebegrænsningen på den måde, at det, der har været baggrunden for, at vi gik ind i mængdebegrænsningen, væsentligst har været, at når man dumpede varer eller af reklamemæssige grunde solgte dem under indkøbspris, måtte der ikke være nogen begrænsning for, hvor mange penge man skulle tabe på det, og det ville så holde orden i markedsøkonomien.

Men jeg er ulykkelig over, at et lille museum eller en lille forretning nu skal annoncere alle vegne uden at have nogen som helst oversigt over, om det hjælper eller det ikke hjælper. Jeg synes, det ville være så rart, hvis vores lille nye morskabsmuseum f.eks. kunne give lidt rabat med en rabatkupon i et eller andet blad, sådan at man kunne få folk ind at se det og man vidste, at det hjalp, når man averterede dér og man ikke var nødt til at have nogle kæmpe-mæssige annoncebudgetter og skrive en masse ting.

Her fjerner man noget effektivitet og en begrænsning af reklameomkostningerne for erhvervslivet og for forbrugerne, og det er ganske overordentlig uhensigtsmæssigt.

Svend Erik Hovmand (V):

Flere forbud, flere påbud, flere restriktioner

og mere bureaukrati. Det er kort sagt, hvad denne nye udgave af markedsføringsloven – denne nye betonsocialistiske udgave af markedsføringsloven – handler om.

Vi har nu overværet en debat mellem den socialdemokratiske ordfører, fru Sonja Mikkelsen, og en række andre ordførere, hvor den socialdemokratiske ordfører klart har tilkendegivet sin kærlighed til denne betonsocialistiske udgave af markedsføringsloven. Det er selvfølgelig fair nok – det er jo rigtig socialistisk politik – og godt nok.

Socialdemokratiet har ikke lagt skjul på, hvad Socialdemokratiet ønsker, nemlig at styre og dirigere med flere forbud, flere restriktioner og mere bureaukrati. Det er ærlig snak, men man kan ikke tilbageholde en stille undren over, at den socialdemokratiske ordfører kan tegne samtlige regeringspartier med det, hun her siger. Der er dog andre medlemmer af denne regering, som har liberale holdninger som grundlag i deres partiprogram, og som ikke ligefrem hører til dem, der står i forreste række, når det drejer sig om nye betonsocialistiske krav om mere formynderi og mere detailregulering af et frit erhverv. Det kan jeg undre mig lidt over.

Men jeg tror også, at mange handlende og mange forbrugere har svært ved at forstå denne lovgivning. Det må være svært for en forbruger at forstå, at det skal være samfundsskadelig virksomhed at deltage i en harmløs konkurrence, når man køber en pakke havregryn, eller at anvende en 5 kr.s-rabatkupon, når der åbner en ny forretning. Er det samfundsskadelig virksomhed, hvor ordensmagten altså skal gribe ind med bødestraf, og hvad ved jeg? Jeg synes, det er at gå alt, alt for vidt selv for dem, som måtte være tilhængere af det planøkonomiske system.

Og det gør man så i en situation, hvor man i øvrigt forskelsbehandler i en grad, som er meget, meget svær for mennesker at forstå. Eksempelvis de store indkøbsorganisationer, Lærernes Indkøbscentral og alle mulige andre, får lov til at køre videre med store procentrabatter, men hvis folkepensionist fru Petersen er så formastelig at klippe en lille kupon ud med en 2 eller 5 kr.s rabat til en eller anden butik, falder hammeren, og så falder ordensmagten over hende. Det er virkelig forskelsbehandling.